

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 160/14
Λουξεμβούργο, 25 Νοεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση T-402/13
Orange κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί διενέργειας ελέγχου στην Orange για ενδεχόμενη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως

Μολονότι το Γενικό Δικαστήριο έχει την εξουσία να εξακριβώσει αν η Επιτροπή διέθετε, πριν από τη λήψη αποφάσεως περί ελέγχου, αρκούντως σοβαρές ενδείξεις, η εξακρίβωση αυτή δεν αποτελεί το μόνο μέσο που της παρέχει τη δυνατότητα να βεβαιωθεί ότι η εν λόγω απόφαση δεν έχει αυθαίρετο χαρακτήρα

Η Orange (πρώην France Télécom, μέχρι την 1η Ιουλίου 2013) είναι ανώνυμη εταιρία γαλλικού δικαίου, η οποία έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο σε επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα. Το 2011, η ανταγωνίστρια επιχείρηση με την επωνυμία Cogent υπέβαλε καταγγελία ενώπιον της γαλλικής Αρχής Ανταγωνισμού (στο εξής: γαλλική Αρχή), θεωρώντας ότι η Orange εκμεταλλεύτηκε καταχρηστικώς τη δεσπόζουσα θέση της με διάφορες πρακτικές στον τομέα των αμοιβαίων παροχών διασύνδεσης που αφορούν τη σύνδεση στο διαδίκτυο. Το 2012, η γαλλική Αρχή έκρινε ότι οι προσαπτόμενες στην Orange πρακτικές δεν είχαν αποδειχθεί ή δεν συνιστούσαν κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως.

Παράλληλα, η Επιτροπή είχε κινήσει διαδικασία κατά της Orange για πολύ παρόμοιες πρακτικές. Μετά την απόφαση της γαλλικής Αρχής, η Επιτροπή, με αποφάσεις της 25ης και 27ης Ιουνίου 2013¹, διέταξε τη διενέργεια ελέγχου στην Orange. Ο έλεγχος διεξήχθη το διάστημα από τις 9 Ιουλίου έως τις 13 Ιουλίου 2013 σε τέσσερις εγκαταστάσεις της Orange. Η Orange, θεωρώντας ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να διατάξει τη διενέργεια ελέγχου στις εγκαταστάσεις της, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων.

Με σημερινή απόφασή του, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Orange και επικυρώνει τις αποφάσεις περί διενέργειας ελέγχου της Επιτροπής.**

Η Orange αμφισβητεί τον αναλογικό και αναγκαίο χαρακτήρα των αποφάσεων περί ελέγχου, εφόσον η γαλλική Αρχή είχε ήδη ερευνήσει όμοιες εικαζόμενες παραβάσεις και είχε καταλήξει ότι η συμπεριφορά της δεν αντέβαινε στους κανόνες του ανταγωνισμού της Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ωστόσο ότι **η Επιτροπή δεν δεσμεύεται, κατ' αρχήν, από απόφαση εθνικού δικαστηρίου ή εθνικής αρχής κατ' εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ** και ότι η Επιτροπή δικαιούται να λαμβάνει ανά πάσα στιγμή αποφάσεις σε θέματα ανταγωνισμού, ακόμα και αν οι αποφάσεις αυτές έρχονται σε σύγκρουση με εθνική απόφαση.

Η Orange προβάλλει επίσης ότι η κοινοποίηση στην Επιτροπή του φακέλου της εθνικής διαδικασίας θα μπορούσε να είναι ένα εναλλακτικό μέτρο λιγότερο επαχθές, αλλά εξίσου αποτελεσματικό, με τον έλεγχο, εφόσον η Επιτροπή θα μπορούσε έτσι να αποκτήσει συμπληρωματικά στοιχεία για τις εικαζόμενες παραβάσεις.

Το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι είναι αποδοκιμαστέο το γεγονός ότι η Επιτροπή επέλεξε το μέτρο ελέγχου χωρίς να ερευνήσει προηγουμένως τις πληροφορίες που είχε στη κατοχή της η

¹ Αποφάσεις C (2013) 4103 τελικό και C (2013) 4194 τελικό της Επιτροπής, της 25ης και της 27ης Ιουνίου 2013, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, απευθυνόμενες αντιστοίχως προς τη France Télécom SA και την Orange, καθώς και προς όλες τις εταιρίες τις οποίες αυτές ελέγχουν ευθέως ή εμμέσως.

γαλλική Αρχή. Επισημαίνει, εντούτοις, ότι τούτο δεν καθιστά παράνομες τις αποφάσεις περί ελέγχου, δεδομένου ότι η γαλλική Αρχή δεν είχε διεξαγάγει κανένα έλεγχο στις εγκαταστάσεις της Orange και ότι η απόφασή της είχε επομένως ληφθεί μόνο βάσει των στοιχείων που είχε υποβάλει οικειοθελώς η Orange.

Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι ενδεχόμενες προθέσεις περιορισμού του ανταγωνισμού της Orange έχουν, ως εκ της φύσεώς τους, απόρρητο χαρακτήρα και είναι μάλλον απίθανο να μπορούσαν να διαφανούν από τα δημόσια της Orange και από τις πληροφορίες που παρείχε στην Επιτροπή.

Η Orange υποστηρίζει, τέλος, ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να βεβαιωθεί ότι η απόφαση περί διενέργειας ελέγχου δεν έχει αυθαίρετο χαρακτήρα εξακριβώνοντας αν οι ενδείξεις που είχε στην κατοχή της η Επιτροπή ήταν αρκούντως σοβαρές και εμπεριστατωμένες ώστε να δικαιολογούν τη λήψη της αποφάσεώς της.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρει ότι μολονότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να επισημάνει, στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασεως, τις ενδείξεις που την έχουν οδηγήσει στην εξέταση του ενδεχομένου παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού της Ένωσης, τούτο δεν σημαίνει ωστόσο ότι δεν οφείλει να έχει στην κατοχή της τέτοια στοιχεία. Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει έτσι ότι **έχει την εξουσία να εξακριβώσει αν η Επιτροπή διέθετε, πριν από την έκδοση αποφάσεως περί ελέγχου, αρκούντως σοβαρές ενδείξεις, αλλά υπενθυμίζει ότι η εξακρίβωση αυτή δεν αποτελεί τον μόνο τρόπο που του παρέχει τη δυνατότητα να βεβαιωθεί ότι η εν λόγω απόφαση δεν έχει αυθαίρετο χαρακτήρα.** Έτσι, η εξακρίβωση αυτή δεν απαιτείται όταν ο μη αυθαίρετος χαρακτήρας της αποφάσεως μπορεί να συναχθεί από τον αρκούντως σαφή προσδιορισμό εκ μέρους της Επιτροπής των υπό εξέταση εικαζόμενων παραβάσεων.

Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι το είδος των εικαζόμενων περιορισμών του ανταγωνισμού προσδιορίζεται αρκούντως σαφώς και λεπτομερώς με τις αποφάσεις περί ελέγχου² και ότι οι εν λόγω αποφάσεις αναφέρουν με σαφήνεια τον λόγο για τον οποίο η συμπεριφορά της Orange μπορεί να εμπίπτει στις πρακτικές για τις οποίες υφίστανται υπόνοιες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, στηριζόμενο μόνο στην αιτιολογία των αποφάσεων αυτών, είναι σε θέση να συναγάγει ότι οι αποφάσεις περί ελέγχου δεν έχουν αυθαίρετο χαρακτήρα και δεν απαιτείται να προβεί σε εξέταση των ενδείξεων που είχε στην κατοχή της η Επιτροπή κατά την ημερομηνία της εκδόσεώς τους.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

² Η Επιτροπή κατηγορούσε την Orange για πιθανή κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως λόγω πρακτικών που συνίσταντο, αφενός, σε περιορισμό της πρόσβασης στα δίκτυα της Orange («tromboning», συμφόρηση θυρών και περιορισμοί στη διάδοση δρομολόγησης) και, αφετέρου, σε χρέωση της πρόσβασης στα εν λόγω δίκτυα (χρέωση για την παροχή πρόσθετης χωρητικότητας, περιοριστικές στατιστικές αναφορές κίνησης και συμπίεση των περιθωρίων κέρδους).